

ning, kunne nedsætte det beløb, hvormed gevinsten skal henregnes til vinderens skattepligtige indkomst. Da en eventuel nedsættelse således vil ske i selve ansættelsen af den skattepligtige indkomst, vil den få virkning også for kommuneskatten og indkomstskatten til den fælleskommunale udligningsfond. Det er tanken i tilfælde som de ommeldte i det store og hele at stille den skattepligtige, som om hans gevinst var undergivet en afgift på 15 pct. i lighed med f. eks. klasse-lotterigevinster og tipsgevinster.

Endelig skal nævnes, at loven bemyndiger finansministeren til for skatteåret 1949—50 at forlænge fristen for kooperative foreningers indgivelse af deres selvangivelser og for ligningsarbejdets tilendbringelse vedrørende disse skattepligtige. Også bestemmelsen herom blev indsat i folketetinget.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *finansministeren* i nogle indledende bemærkninger bl. a.:

„Siden 1940 er indkomstskatterne til staten pålignet i henhold til *årlige udskrivningslove*, der ikke har medført principielle ændringer i denne beskatning. De skatteforhøjelser, der sidste år måtte anses for nødvendige, blev da også gennemført som tillægsskatter, der så at sige blev lagt ovenpå de efterhånden normale årlige indkomstskatter. Konstateringen af denne udvikling må dog ikke tages som udtryk for, at jeg anser det bestående skattesystem for tilfredsstillende; jeg har tværtimod tidligere klart ladet forstå, at en revision er nødvendig. Jeg har imidlertid stadig anset det for saglig rigtigt at vente med en mere gennemgribende skattereform, indtil de mange komplicerede spørgsmål, der knytter sig hertil, i deres helhed er gennemarbejdet i *skattekommissionen*.

Siden jeg sidst forelagde et forslag til udskrivningslov, har skattekommissionen afgivet 1. del af sin betænkning. Som det vil være det høje ting bekendt, indeholder denne del af betænkningen et forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding. Imidlertid har kommissionen endnu ikke afsluttet sit arbejde med så vigtige problemer som f. eks. den kommunale indkomstbeskatning, ejendomsbeskatningen og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, og da alle disse spørgsmål må løses under eet, hvis vi skal nå frem til en *virkelig gennemgribende rationalisering af vort skattesystem*, har det endnu ikke været muligt at forelægge forslag om en samlet skattereform. . . .

Imidlertid går jo den økonomiske udvikling videre, medens skattekommissionens overvejelser finder sted, og efterhånden